

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofci Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatului Chircu Valeriu prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 01 iulie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe
Chircu Valeriu xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 27.04.2018-01.07.2019;
2. Instanța de apel: 01.08.2019-04.02.2020;
3. Instanța de recurs: 12.05.2020- 08.07.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 01 iulie 2019 Chircu Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod la 3 (trei) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, la pedeapsa stabilită cu închisoare a fost adăugată, prin cumul parțial, pedeapsa stabilită prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 27.11.2018, stabilindu-i lui Chircu Valeriu pedeapsa definitivă 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analoagelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost dispusă încasarea de la Chircu Valeriu în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci),00 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă integral fiind dispusă încasarea din contul lui Chircu Valeriu în beneficiul Chiochiu Valeriu suma de 2500 (două mii cinci sute),00 lei și 250 (două sute cincizeci),00 Euro, or echivalentul acestuia la momentul executării obligației cu titlul de prejudiciu material.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Chircu Valeriu, în noaptea de 19.12.2017 spre 20.12.2018, în perioada de timp 00.00-03.00, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber utilizând cheia de la automobil, profitând de faptul că persoanele aflate în gospodărie sunt în stare de ebrietate avansată, a pătruns în garajul cet. Iațco Igor, situat în satul xxxxxx de unde a sustras din automobilul acestuia, de model Volkswagen Transporter Furgon cu n/î xxxxxx, bani în sumă de 2500 lei MD și 250 euro, care

conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei din 19.12.2017 constituie 5047,5 lei MD, ce aparțineau cet. Chiochiu Valeriu, astfel cauzându-i o daună materială considerabilă în sumă totală de 7547,5 lei.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel*, în termenul legal, de către inculpatul Chircu Valeriu și avocatul acestuia Zagaiciuc Victor solicitând admiterea apelurilor, casarea sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 01 iulie 2019 cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care inculpatul Chircu Valeriu să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

2.1 În motivarea cererii de apel avocatul a menționat că:

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate și prezentate un ansamblu de probe pertinente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că Chircu Valeriu a săvârșit infracțiunea incriminată;

- învinuirea înaintată inculpatului Chircu Valeriu și starea de fapt constatată în instanța de fond nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate în instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) Cod penal, incriminată inculpatului, nu a fost săvârșită de către acesta;

- pentru a constata vinovăția cet. Chircu Valeriu, instanța de judecată și-a motivat soluția prin faptul că, „comiterea infracțiunii de către inculpat se confirmă prin declarațiile părții vătămate Chiochiu Valeriu, a declarațiilor martorilor, Covali Serghei, Chircu Sergiu, Iațco Gheorghe, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.12.2017, conținutul raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-51 din 12.01.2018”;

- fiind audiat în calitate de învinuit și inculpat, Chircu Valeriu învinuirea înaintată nu a recunoscut-o și a declarat că la rugămintea verișorului său i-a dat scurta sa pentru a pleca în satul vecin, iar când a ieșit afară la fumat, a luat scurta lui Chiochiu Valeriu. Aproximativ în jurul orei 04.00, a plecat acasă. A treia zi a aflat că de la Chiochiu Valeriu au dispărut niște bani;

- fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești, în calitate de martori Chircu Ion, Covali Serghei, Chircu Sergiu, Iațco Gheorghe, au relatat evenimentele care au avut loc în noaptea din 19 spre 20 decembrie 2017, la domiciliul lui Chiochiu Valeriu, confirmând cele menționate de către inculpat, mai mult ca atât, nimeni din ei nu cunoștea de faptul că Chiochiu Valeriu, deține careva surse financiare în automobilul din garaj și nimeni nu a confirmat că l-ar fi bănuț pe Chircu Valeriu de furt;

- cu referire la conținutul raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-51 din 12.01.2018, conform căruia o urmă papilară din cele ridicate de la fața locului a fost creată de către cet. Chircu Valeriu cu palma mâinii stingi inculpatul a comunicat că cu puțin timp în urmă a mers în acel automobil, fiind luat de către proprietarul acestuia, Iațco Igor în calitate de pasager și de atunci ar fi rămas acea urmă de palmă;

- concluziile învinuirii privind prezența în acțiunile inculpatului Chircu Valeriu a semnelor infracțiunii prevăzute în art.42, 186 alin. (2) Cod penal sunt fondate doar pe presupuneri, însă, potrivit art. 8 alin. (3), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, nici învinuirea și nici sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri iar toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului;

- instanța nu s-a expus asupra art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală;

2.2 În motivarea apelului său inculpatul a invocat că:

- instanța de apel nu a luat în considerație prevederile art. 26 al. 3) Cod de procedură penală;

- procurorul a încălcat prevederile art. 52-53 Cod de procedură penală fiindcă, nu a luptat pentru a găsi infractorul;

- a fost condamnat în baza unor presupuneri care erau lipsite de careva probe;

- i s-a încălcat art. 9 Cod de procedură penală, fiindcă a fost supus torturii psihice, pe motiv că era stopat mereu să vorbească în ședințele de judecată;

- instanța nu s-a expus asupra art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, au fost respinse apelurile inculpatului și al avocatului acestuia Zagaiciuc Victor și menținută sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 01 iulie 2019, fără modificări.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului Chircu Valeriu care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și anume prin: - declarațiile părții vătămate Chiorchiu Valeriu; - declarațiile martorului Chircu Ion; - declarațiile martorului Covali Serghei; - declarațiile martorului Chircu Sergiu; - declarațiile martorului Iațco Gheorghe; - conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din 19.12.2017, conform căruia de pe marginea verticală a ușii au fost ridicate urme de mâini (f.d. 11-26); - conținutul raportului de expertiză nr.34/12/1-R-51 din 12.01.2018, conform căruia o urmă palmară din cele ridicate de la fata locului a fost creată de cet. Chircu Valeriu cu palma mâinii stângi (f.d.33-42); - conținutul procesului verbal de cercetare suplimentară la fața locului, conform căruia s-a stabilit că garajul are două intrări, dar ambele lacăte sunt intacte, fără urme de forțare. De asemenea la lacătele de la ușile automobilului nu s-au stabilit careva urme de forțare (f.d. 90-91).

Faptul comiterii infracțiunii de către inculpatul Chircu Valeriu, a fost confirmat prin declarațiile părții vătămate care indică direct la inculpat ca la persoana care a comis furtul dat, la fel prin concluziile raportului de expertiză judiciară conform căruia o urmă palmară din cele ridicate de la fata locului a fost creată de cet. Chircu Valeriu.

Prin urmare declarațiile inculpatului prin care neagă săvârșirea infracțiunii de furt, adică pătrunderea de către el în garaj, apoi în automobil, de unde au fost sustrate mijloacele bănești, instanța de apel le-a apreciat critic, or potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului lacătul de la ușile de intrare în interiorul garajului sunt intacte,

astfel pătrunderea în interior a avut loc prin descuierea lacătului cu cheia, la care a avut acces inculpatul, în momentul când s-a aflat în domiciliu părții vătămate și a îmbrăcat îmbrăcămintea ultimului, la fel pe suprafața ușii stingi a automobilului, au fost depistate urme papilare care aparțin inclusiv inculpatului, urme care puteau apărea doar în urma contactului fizic a minelor inculpatului cu ușa automobilului.

La caz, instanța de apel a constatat că, partea acuzării a prezentat probe pertinente, utile și concludente care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Chircu Valeriu în comiterea faptei prejudiciabile imputate.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75, Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca fiind una mai puțin gravă, săvârșită cu intenție directă, vina ne fiind recunoscută, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante în privința lui Chircu Valeriu, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru acțiuni similare, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Cu referire la cheltuielile de judecată instanța de apel a constatat că, cerința procurorului, privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime totală de 1680 lei, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, corect a fost admisă în totalitate de prima instanță, cu încasarea acestora din contul inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a admisă integral acțiunea civilă fiind dispusă încasarea din contul lui Chircu Valeriu în beneficiul Chiochiu Valeriu suma de 2500 lei și 250 Euro, or echivalentul acestuia la momentul executării obligației cu titlul de prejudiciu material.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 12 martie 2020, **cu recurs ordinar** de către avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatului Chircu Valeriu, care indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.1) pct. 6) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Chircu Valeriu să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2), lit. c),d) Cod penal din motiv, că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

4.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că:

- instanța de apel nu a luat în considerație că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate un ansamblu de probe pertinente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că Chircu Valeriu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2). lit. c), d) Cod penal;

- în motivarea deciziei, instanța de apel greșit a făcut concluzie din declarațiile date de inculpatul Chircu Valeriu, prin care a declarat adevărul, în cadrul ședințelor de judecată cât și în cadrul urmăririi penale, explicând că nu a comis infracțiunea de care este învinuit;

- nevinovăția inculpatului se mai confirmă și prin declarațiile martorilor Chircu Ion, Covali Serghei, Iațco Gheorghe, care au relatat evenimentele care au avut loc în noaptea din 19 spre 20 decembrie 2017, la domiciliul lui Chiochiu Valeriu;

- instanța de apel nu a ținut cont că, la examinarea cauzei de către instanța de fond, la conținutul raportului de expertiză nr.34/12/1-R-51 din 12.01.2018, conform căruia o urmă papilară din cele ridicate de la fața locului a fost creată de către cet. Chircu Valeriu cu palma mâinii stingi, inculpatul a comunicat că cu puțin timp în urmă a mers în acel automobil, fiind luat de către proprietarul acestuia, Iațco Igor în calitate de pasager și atunci ar fi rămas urmă de palmă;

- în lipsa suportului probatoriu, care să demonstreze cert vinovăția inculpatului Chircu Valeriu în săvârșirea faptei imputate, instanța de apel greșit a respins apelul declarat de către inculpatului Chircu Valeriu și apelul avocatului Zagaiciuc Victor;

- declarațiile inculpatului Chircu Valeriu date atât la urmărirea penală cât și în instanța de fond, apoi și în instanța de apel sunt veridice și corespund realității, totodată inculpatul fiind în calitate de bănuit, învinuit și inculpat nu a recunoscut vina pe fapta încriminată;

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatului Chircu Valeriu, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, criticile formulate de autorul recursului nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele procurorului expuse în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

6.1 Potrivit textului recursurilor se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.1) pct. 6) Cod procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Cu referire la temeiul de recurs invocat de recurent, Colegiul penal lărgit constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Chircu Valeriu privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.2) lit. c) d) Cod penal să fie întemeiată și legală.

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns, în rezultatul cercetării probelor, descrise în pct. **3.1** al prezentei decizii, care au fost apreciate conform art.101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate Chiorchiu Valeriu, a martorilor Chircu Ion, Covali Serghei, Chircu Sergiu, Iațco Gheorghe, procesul verbal de cercetare la fața locului din 19.12.2017 (f.d. 11-26), raportul de expertiză nr.34/12/1-R-51 din 12.01.2018, (f.d.33-42), procesul verbal de cercetare suplimentară la fața locului (f.d. 90-91), rezultă cu certitudine comiterea de către inculpat a infracțiunii încriminate, probe care sânt descrise amănunțit în punctul 6 și 6.1 și analizate în punctul 7 a deciziei atacate motiv din care urmează a fi respins argumentul recurrentului precum că, *instanța de apel nu a luat în considerație că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate un ansamblu de probe pertinente și utile din care ar fi posibil de*

concluzionat că Chircu Valeriu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2). lit. c), d) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția acestuia, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010, care statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeleș ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Argumentul recurentului precum că, *în motivarea deciziei, instanța de apel greșit a făcut concluzie din declarațiile date de inculpatul Chircu Valeriu, prin care a declarat adevărul, în cadrul ședințelor de judecată cât și în cadrul urmăririi penale, explicând că nu a comis infracțiunea de care este învinuit*, nu poate fi reținut. Or, instanța de apel întemeiat a apreciat declarațiile inculpatului, ca fiind o poziție de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, acestea fiind combătute prin probele enunțate mai sus, or, potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului pătrunderea în interiorul garajului a avut loc prin descuierea lacătului cu cheia, la care a avut acces doar inculpatul, în momentul când s-a aflat în domiciliu părții vătămate și a îmbrăcat îmbrăcămintea ultimului, la fel pe suprafața ușii automobilului, au fost depistate urme papilare care aparțin inclusiv inculpatului, urme care puteau apărea doar în urma contactului fizic a mâinilor inculpatului cu ușa automobilului.

Alegațiile apărării precum că, *nevinovăția inculpatului se confirmă și prin declarațiile martorilor Chircu Ion, Covali Serghei, Iațco Gheorghe, care au relatat evenimentele care au avut loc în noaptea din 19 spre 20 decembrie 2017, la domiciliu lui Chiochii Valeriu* nu pot fi reținute. Or, potrivit constărilor instanței de apel, care sunt însușite de instanța de recurs, din materialele cauzei penale cercetate în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și de apel se confirmă contrariul, adică pătrunderea inculpatului în automobil prin ușa stângă din față, adică în locul unde se păstrau mijloacele bănești, simpla nerecunoaștere a vinovăției, nu echivalează cu soluția de pronunțarea a unei sentințe de achitare.

La fel, nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că, *instanța de apel nu a ținut cont că, la examinarea cauzei de către instanța de fond, la conținutul raportului de expertiză nr.34/12/1-R-51 din 12.01.2018, conform căruia o urmă papilară din cele ridicate de la fața locului a fost creată de către cet. Chircu Valeriu cu palma mâinii stingi, inculpatul a comunicat că cu puțin timp în urmă a mers în acel automobil, fiind luat de către proprietarul acestuia, Iațco Igor în calitate de pasager și atunci ar fi rămas urmă de palmă*. Or, instanțele de fond, întemeiat au considerat că versiunea apărării se combate prin probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, și în special prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, prin procesul-verbal de

cercetare la fața locului, conform căruia s-a constatat, că lacătul de la ușile de intrare în interiorul garajului erau intacte, fapt ce confirmă, că pătrunderea în interior a avut loc prin descuierea lacătului cu cheia, la care a avut acces doar inculpatul, în momentul când s-a aflat în domiciliu părții vătămate și a îmbrăcat scurta ultimului, dispărând o perioadă de timp din vizorul părții vătămate și a martorilor, iar acel fapt că anume inculpatul a pătruns în automobil și a sustras banii, se dovedește și prin urmele papilare depistate pe suprafața ușii automobilului, care aparțin inculpatului, urme care puteau apărea doar în urma contactului fizic a mâinilor inculpatului cu ușa automobilului. Totodată, din declarațiile părții vătămate rezultă că, *din luna noiembrie 2017, de când se folosește de automobil dat, nu l-a transportat pe Chircu Valeriu, astfel amprentele mâinii inculpatului nu aveau cum să apară pe ușa automobilului, înainte de ziua comiterii infracțiunii, deoarece acesta a fost spălat bine și lustruit.* Astfel, totalitatea probelor administrate și cercetate în coroborare indică direct la Chircu Valeriu, ca fiind persoana care a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.2) lit. c) d) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel n-a comis eroarea de drept invocată de către recurent, careva temei legal de a interveni în soluția instanțelor de fond, după cum solicită acesta la caz nu se regăsește.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatului Chircu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Chircu Valeriu xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **31 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor